

Av salût e 'v ringràs, cari siùri
d'èsi 'mnì 'nche 'sta sira a teàter;
a salût e ringràs anche j atèr,
cui ch'j amnìvu e dèss jì son pû.

Pensè 'n pò: l'è urmaj 60 ani
ch'a rifùma sta nostra Cumèdia,
e la gent la ven semp, senza tèdia
's vigh ch'ji tròvu cuc cosa 'nche 'd bon.

A parlùma 'n tra noi, cmè tûcc j àni
'd tòncc afàri, però, senza ufèndi,
e 'nt in ani ùj n'è tonti 'd facendi
noi parlùma di afari pi gros.

J'ùma vist ch'u j'è u nov Concordato
l'ha facc tût l'onorevole Craxi,
a l'è 'ndàcc e l'è mnì, senza tàxi
e l'ha facc cul c'a l'ava 'ntensiòn.

Dis che dèss j von ben tòncc afari,
ma 'nt la scola, però, capìs nènta
se ch'ùi càpita dèss csi le 'n drènta,
a capìs nènta ben certi afè.

Bsò stidiè el Petrarca per forza,
e 'nche Dante l'è ubligatòri
con l'infèr, paradìs, pûrgatòri,
Giulio Cesare: guài a nent fèl;

Archimede u bsògna ch'il stùdiu,
e Pitagora, Oméro e Mansòni
(l'ava scricc ad cul tal matrimòni)
ma u *Signùr* l'è mnì facultatìv;

Enzo Tortora; tûcc j na parlu,
inucént o culpèvul, so nènta,
a l'è stacc in bel pò csi là 'n drènta
e adèss l'è finì 'n Parlamènt.

“Parlamènt” nenta chî an Italia,
gent acsè ùj n’è sa fina tropa,
per lû ùj va ‘l Parlamento d’Europa
con l’incàrich d’esperto ‘d parson!

Sul che Tortora, prima ‘l muriva,
l’era tût in dulùr e ‘n lamento,
dès, da quòndi ch’a lè ‘n Parlamento
el cur semper pi fort che ‘n dirèt.

L’è Pannella ch’ùj ven isi idèj,
per fè vighi che lû l’è ‘n gatòn,
el fa sorti sa gent d’an parsòn,
pò u digiùna, pò ‘l fa ‘ndigestiòn.

Tûcc i pàrlu ‘nche sé ‘d cula dòna,
la Carrà, ch’la travàja ‘nt la RAI:
ad miliard ji n’hon dacc fin che mai
j’avu pòura ch’l’aurisa scapè.

Us capis ch’ùj n’è tonç ch’j prutèstu
perché j don trop miliard a sa fija:
l’era semp pû o menu vestjia
dès almènu ch’as cròmpa ‘n scusà.

L’è rivà, pò, ‘l prugèt Visentini:
tàssi nòvi, ‘l Guvèrn ùj guadàgna,
mèj anvèci aj giònt fin la cavàgna,
e pò j dîsu ‘l cumèrç d’j strachèn!

A Lisòndia pò u j’è n’atra gron-na
er problèma del màchini ‘n susta:
ina màchina ferma la custa,
e s’j uàrdi u j’è mai mèja ‘d post.

Certo gli auto ‘n sità j son fin tropi,
ma ‘nt u centro u j’è piàsa Savo-na
j’hon avì in idea ch’l’è bon-na:
tûti ‘l màchini ji stèru là sùt!

Me ‘m ricòrd che u travàj d’ina vota
l’era grev e semp tardi ‘l finiva
e la gent, quond che pò la surtìva,
l’era stonca e l’andàva ‘n ver cà;

L'è u travàj cmè cn'us fàva 'na vota:
dès anvèci j stralàsu a s'ing uri
perchè j'hon tûcc d'absògn d'andè cùri
chisà mai quont travàj ch'j avròn facc!

An Pulònia j'èj vist che tragedia:
cui ch'j cmòndu j sequèstru e pò j màsu,
e i Pulàch mè sò nent cmè ch'j fàsu,
cmè ch'j fàsu a scampè, povra gent!

I son temp pitòst gram, cari siùri,
ant el mond dès j pàrlu 'na mà 'd guèra,
l'è l'afè pi 'mpurtònt ans ra tèra,
e 'l Bambèn l'era 'mnì per la pas;

a l'è posta che 'l fa tûcc si viagi
ant ra gent 'd tût el mond u nost Papa,
per la legg d'u Signur, per ch'as-sapa,
per purtèji la pas e l'amur.

Chi la gron-na la cmènsa amnì longa
e l'è nent che Gilìndu l'ampàra,
a cmè semp u ciaciàra, u ciaciàra
e uf fa senti 'nche du businà.

J son du, ma j son nenta tont longhi:
j'ho 'usi fè, cari siùri, 'na prova,
j'èj senti cula vègia e ra nòva,
e adès a pudùma cmensè.